

Roxi weg, maar ook weer niet

Anja Roubos

De Koog ■ De populaire Texelse muzikante Roxi Jasper vertrekt van het eiland. Niet naar Spanje, zoals ze van plan was, maar naar Almere.

Zondag hield ze een afscheidsconcert bij de Worsteltent, waar onder anderen veel leerlingen van haar eigen muziekschool aanwezig waren. „Nou afscheidsconcert, ik kom nog vaak op Texel optreden hoor”, lacht ze.

Op 4 juli zou Roxi naar Alicante vliegen, waar ze een contract had voor vier wekelijkse optredens en op een muziekschool zou gaan werken. „Maar toen was er corona en kwam die wereldgozer in the picture. En nu ben ik al sinds maart superhappy in Almere Poort!”

De gelukkige is Maikel Roethof, drummer van de bekende partyband Daredevils en producer. „Ik had geen idee wie hij was, we hadden contact over muziek. Totdat we bedachten dat we toch maar eens een keer af moesten spreken. Hiervoor was ik nog maar één keer in Almere geweest, voor de reparatie van de contrabas van m'n vader”, vertelt de Texelse.

De natuur van het eiland heeft altijd een belangrijke rol voor haar gespeeld. Toch ziet ze het helemaal zitten in de Flevopolder: „In Almere woon ik aan het park, ik kan hier longboarden en wandelen in de natuur. Dat moet ook wel, want ik heb vanaf m'n zesde op het eiland gewoond; ik wil met m'n tenen in het zand.”

Big band

„Het scheelt ook heel veel reistijd, want ik heb veel boekingen voor optredens. En nu ook als studio-muzikant. In augustus ga ik vijf nummers opnemen voor een klein publiek met mijn band: Roxi Jasper & Suits. De basis is gitaar, bas en drum, maar dat kan per gelegenheid worden uitgebreid, eventueel tot big band. Dat concept gaat goed.”

Nee, de studio-opnames zijn niet bedoeld om landelijk door te breken, zegt ze. „Op Texel ben ik bekend, maar ik zou er niet tegen kunnen als ik steeds op straat wordt herkend, zoals Maikel. Ik wil lek-

Muzikante Roxi Jasper vertrekt. „Nou afscheidsconcert, ik kom nog vaak op Texel optreden hoor.”

FOTO'S RENÉ POP

ker optreden en grapjes maken, het publiek toespreken. Dat hoort bij mij.” Landelijke bekendheid lag wel onder handbereik voor de zeer muzikale Roxi, die op haar zestienste al een half jaar in Carré stond: ze zong, danste en speelde trompet in het orkest van de musical Cabaret van Joop van den Ende. Daarna toerde ze met zangeres Mathilde Santing door Nederland, speelde met jazzbands op de belangrijkste podia van Amsterdam en danste bij Ali B en de Toppers.

Musical

„Maar bij de musical voelde ik me beter thuis in het orkest dan op het podium. Met Mathilde Santing heb ik meer geleerd dan tijdens de tweeënhalf jaar dat ik op het conservatorium zat”, vindt ze. „Ma-

thilde belde zélf om me te vragen voor trompet en backing vocals. Eerst dacht ik dat iemand een grap met me uithaalde. 'Yeah right', zei ik, met mijn mega-zelfcomplex. Want ik had natuurlijk nul zelfvertrouwen.”

Dat is moeilijk te geloven als je de stralende, beeldschone artieste in actie ziet. „Als ze me achteraf complimentjes geven, weet ik niet wat ik ermee moet. Ik ben te lang gepest. Het zit je als muzikant in de weg. Gelukkig heb ik de liefste pap en mam die altijd voor me klaarstaan en nu een gozer die me peptalk geeft.”

Toen ze als zesjarige met haar ouders vanuit Badhoevedorp op het eiland ging wonen, werd ze door de andere meisjes in haar klas buitengesloten. Maar nu denk ik:

dit laat ik niet meer afpakken.”

„Nu ik van Texel af ben, is er meer afstand. Ik denk dat dat goed is. Sinds anderhalf jaar voel ik me steady. Ik heb wel van me leren afbijten. En thuis was het zo mega-fijn, met mijn ouders en de Texelse natuur.”

Op Texel gaf Roxi muziekles in maar liefst acht disciplines: zang, piano en keyboard, trombone, bugel, trompet, gitaar en ueele. In Almere hoopt ze ook weer les te kunnen geven, als ze daarvoor een geschikte plek vindt. „Maar misschien is mijn karma op nu ik de jackpot heb gewonnen”, grapt ze.

„Muziek is mijn ding, ik zou niet weten wat ik anders zou moeten doen. Als baby zat ik bij mijn moeder op schoot achter de piano. Later zat ik eronder als ze pianoles

gaf. Zo is het erin gegoten. Mijn ouders hadden eerst de Pianobar in De Koog en later in het hotel gingen ze muziekkavondjes houden. Vanaf mijn zevende deed ik al mee en nu nog steeds. Maikel moet nu ook natuurlijk. Het eerste wat mijn ouders over hem vroegen, was: 'Wat speelt hij?'”

◉ Sinds anderhalf jaar voel ik mij steady ◉